Dosarul nr. 4-25066385-26-5r-13052025
Nr.5r-347/2025

H O T Ă R Î R E
În numele LEGII

04 septembrie 2025 or.Drochia

Judecătoria Drochia sediul central
Instanţa compusă din:
Preşedinte de ședință,judecător Lucia Grădinari
Grefier Maria Vizitiu
Cu participarea:
Agentului constatator- IP Drochia,în bază de procură Rotari Mihail,
Contravenientului- Pînzari Elena,fiind respectată citarea legală,
a judecat în şedinţă de judecată publică Contestația lui Pînzari Elena privind anularea procesului-verbal cu privire la contravenție seria nr. MAI06 503845 din 10.04.2025 întocmit de agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Drochia și deciziei de sancționare din 10.04.2025 în baza art. 47/1 alin. (1) Cod contravențional

A c o n s t a t :

Conform procesului verbal cu privire la contravenție nr.MAI06 503845 din 10.04.2025, întocmit de agentul constatator, contravenienta Pînzari Elena - în perioada anului 2024 a pretins, acceptat sau primit personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă, care nu i sau cuvenit, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul scrutinului electoral și Referendumului republican constitutional în toamna anului 2024 , acțiunile fiind încadrate conform art. 47/1 al.1 CC al RM.

Prin decizia agentului constatator din 10.04.2025, Pînzari Elena a fost sancționată cu amendă în mărime de 750 u/c echivalentul a 37 500 lei în baza art. 47/1 al.1 CC al RM.

La 22.04.2025, Pînzari Elena a contestat procesul verbal și decizia din 10.04.2025.

În contestație, solicită de a fi anulat procesul verbal din 10.04.2025 , cu anularea deciziei de sancționare,invocînd că procesul verbal este ilegal și neîntemeiat, întrucît sunt încălcate prevederile art. 425, art.445 CC, art.443 CC, fiind examinat cazul superficial,agentul constatator nu a reținut locul comiterii faptei, nu a identificat persoana supusă răspunderii contravenționale, nu este consemnat seria și numărul actului de identitate,în proces nu sunt determinate circumstanțele concrete, sunt omise împrejurările care s-a produs pretinsa faptă, data comiterii contravenției este identificată vag sub aspect perioada anului 2024 ,

nu au fost comunicate drepturile și obligațiunile, dreptul de a fi asistat de un apărător, nu este demonstrat că contravenienta ar fi pretins sau acceptat careva mijloace bănești destinate anume pentru determinarea acesteia să î-și execite sau să nu își exercite drepturile electorale în cadrul alegerilor, nu a acumulat probele necesare și concludente cazului care ar demonstra incontestabil vinovăția sa de comiterea contravenției imputate, a încălcat prevederile privind întocmirea procesului verbal cu privire la contravenție, nu i-au fost explicat esența faptei imputate și nu i-a fost prezentată nici o probă care ar confirma faptul indicat. Prin urmare, simpa indicare în procesul verbal cu privire la contravenție a articolului care prevede o sancțiune nu presupune și nici nu demonstrează comiterea contravenției de către contravenientă, iar lipsa probelor afectează în mod esențial fondul cauzei. Respectarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale constituie însăşi esenţa unei societăţi democratice, iar obligaţia statului de a se conforma cu bună-credinţă obligaţiilor asumate constituie un principiu fundamental al răspunderii internaţionale a statelor. Această obligaţie generală, este impusă tuturor organelor de drept, care trebuie să se asigure că activitatea lor, urmează să o realizeze în limitele şi în concordanţă cu legea fundamentală existentă, totodată, să asigure calitatea legislaţiei. Solicită admiterea contestației , cu declararea nulității procesului-verbal cu privire la contravenţie în privința sa cu încetarea procesului pentru lipsa faptului contravenției.

Contravenientul Pînzari Elena, în ședința de judecată a susținut contestația depusă cu toate temeiurile și motivele invocate, solicitînd anularea procesului verbal și deciziei de sancționare din 10.04.2025 în privința sa cu încetarea procesului verbal din lipsa faptei contravenționale.Telefonul la dat la fiică și nepoți, nu a primit mesaje,nu a participat la adunări .Nu este membru al partidului.Prea aspru a fost pedepsită fiind bolnavă

Agentul constatator la ședința de judecată a declarat că susține procesul verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare din 10.04.2025 ca fiind legale.Contestația depusă solicită de a fi respinsă ca neîntemeiată.

Ascultînd opinia părților prezente, studiind, studiind materialele prezentate, instanţa de judecată ajunge la concluzia că, contestația urmează a fi admisă parțial din următoarele considerente.

În sensul art. 395 alin. (1) pct. 2) și (11) Cod contravențional, instanța judecă contestațiile împotriva deciziilor autorităților competente să soluționeze cauzele contravenționale, procurorului Contestația împotriva deciziei în cauza contravențională se examinează de către instanța de judecată în a cărei rază teritorială activează autoritatea competentă sau procurorul care a emis decizia, ori de către instanța de la locul unde își are sediul autoritatea competentă, pentru cazurile prevăzute art. 394 alin. (11).

În conformitate cu prevederile art. 400 alin. (1) Contravenţiile prevăzute la art.47-47^{2}, art.48^{1} alin.(7), art.49, 50, 52, 52^{1}, 54, 68^{1}–71, 73, 76^{1}, art.77 alin.(8), art.77^{2}, 78, art.79 alin.(1), (2), (4), art.80^{1}, 85–87, 89–91, art.91^{1} alin.(13)–(18) şi (20), art.96, 99–104, 105–107, art.115 alin.(3), art.157 alin.(2), (3) şi (12), art.158 alin.(1) şi (2), art.176, 180^{1}, art.197 alin.(5), art.201–203, 205, 207^{1}, 209, 220, 221, 222–226, 228–243, 245, art.263 alin.(1) şi (9), art.263^{1}, 267, art.273 pct.17) şi 18), art.277 alin.(1), (4) şi (7), 283, art.286 alin.(3), art.287 alin.(8), art.287^{3}, 289^{1}, 321, 325, 326 alin.(2)–(6), art.327^{4}, 331, 332, 332^{1}, 338–341, 346, art.349 alin.(1), art.350, 350^{2}, 354–357, 359–362, art.364 alin.(2), (2^{1}), (5), (6) şi (10), art.365, 365^{3} şi 365^{5} se constată şi se examinează de către poliţie.

Potrivit alin. (1) art. 448 al Codului contravențional, contravenientul,victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravențională, în cazul în care nu sânt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sînt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenționale.

Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părțile care nu au fost prezente la ședința de examinare a cauzei contravenționale, de la data înmânării copiei de pe decizia respectivă în condițiile art. 447/1 alin.(8).

Conform procesului-verbal din 10.04.2025 și deciziei agentului constatator din 10.04.2025, s-a constatat comiterea de către Pînzari Elena a contravenției prevăzute la art. 47/1 alin. (1) Cod contravențional.

Procesul-verbal cu privire la contravenție seria nr. MAI06 503845 din 10.04.2025 și decizia de sancționare din 10.04.2025, au fost întocmite în prezența lui Pînzari Elena iar contestația a fost depusă la data de 22.04.2025, și înregistrată sub nr. de intrare 3766, respectiv, instanța statuează că contestația a fost depusă de către petiționar cu respectarea termenului de 15 zile prevăzut de art.448 alin. (1) din Codul contravențional.

Potrivit art. 47/1 alin. (1) Cod contravențional, pretinderea, acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă, care nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor, inclusiv al alegerilor regionale, dacă fapta nu constituie infracțiune, se sancționează cu amendă de la 500 la 750 de unități convenționale.

Instanța de judecată, examinând în cumul totalitatea probelor, conchide că vina persoanei în comiterea contravenției prevăzute de art. 47/1 alin. (1) Cod contravențional este deplin dovedită prin următoarele probe: decizia asupra cauzei contravenționale din 10.04.2025; materialul procesului contravențional nr. MAI06 503845și scrisoare de informare.

În această ordine de idei instanța reține că, agentul constatator a făcut dovadă stării de fapt prin înscrisurile depuse la dosar și apreciate de instanță, iar instanța reține că încheierea procesului-verbal cu privire la contravenție este temeinică. Sub acest aspect instanța conchide că, față de probele administrate în cauză prezumția de legalitate a actului administrativ, din care decurge prezumția de autenticitate și prezumția de veridicitate, nu au fost răsturnate în cazul de față, în condițiile în care săvârșirea faptei contravenționale a fost constatată pe baza constatărilor personale a agentului constatator și a probelor acumulate, inclusiv proba audio, iar lui Pînzari Elena i-a fost dată posibilitatea de a face dovada contrarie celor consemnate în procesul-verbal cu privire la contravenție, propunând probe în dovedirea susținerilor sale, însă petiționara nu a prezentat nici o probă într-u demonstrarea nevinovăției sale, la fel, instanța stabilește că cet. Pînzari Elena a fost audiată în cadrul procesului contravențional, fiindu-i asigurat dreptul de a depune declarații și dreptul de a-și angaja un avocat, la care ultimul a refuzat,fiin confirmat faptul prin semnătură. Astfel, instanța constată valabilitate și autenticitate de care se bucură actul contestat.

În consolidarea acestei poziții instanța de judecată remarcă că, procesului-verbal cu privire la contravenție, fiind întocmit de un organ al statului aflat în exercițiul funcțiunii, trebuie să i se recunoască valoarea probatorie sub aspectul constatării stării de fapt, ca efect al triplei prezumții de autenticitate, veridicitate și legalitate. În acest sens este de menționat că, în jurisprudența CEDO s-a reținut în mod constant că prezumțiile nu sunt, în principiu, contrare Convenției. În așa mod Curtea a constatat anterior că, prezumțiile de fapt și de drept se regăsesc în orice sistem de drept. În principiu, Convenția nu derogă de la acestea, însă în materie penală obligă statele contractante să nu depășească un anumit prag. în special, articolul 6 § 2 impune statelor să aibă în vedere aceste prezumții, aceasta în limite rezonabile, ținând cont de gravitatea faptelor și păstrând dreptul la apărare (Salabiaku împotriva Franței, hotărârea din 7 octombrie 1988, seria A, nr. 141- A, pag. 15, pct. 28; Telfner împotriva Austriei, nr. 33501/96, pct. 16, 20 martie 2001).

Astfel, instanța consideră că vinovăția contravenientului Pînzari Elena în comiterea contravenției incriminate a fost integral dovedită prin probele pertinente și concludente prezentate și cercetate în cadrul ședinței de judecată de către agentul constatator, iar contravenienta nu a prezentat instanței careva probe pertinente și concludente, în corespundere cu principiul contradictorialității, în combaterea celor constatate de către agentul constatator, de aceia faptele constatate de către agentul constatator sunt apreciate de instanța de judecată ca fiind veridice, reflectând evenimentele ce au avut loc în realitate.

Prin urmare acțiunile lui Pînzari Elena corect au fost încadrate în conformitate cu art.47/1 Cod contravențional, coruperea electorală pasivă cu indicii: pretinderea, acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor, de către

un alegător al bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice, formă, care nu i se cuvin pentru sine sau pentru o altă persoană, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor, inclusive al alegerilor regionale, dacă fapta nu constituie infracțiune.

Instanța reține că, procesul verbal cu privire la contravenție este un act juridic administrativ ce se bucură, datorită calității de reprezentant al statului a celui ce îl încheie, de o prezumție de validitate și temeinicie, prezumție care este însă relativă și care poate fi răsturnată prin administrarea probei contrarii.

La caz, în contestația depusă împotriva procesului verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare, Pînzari Elena nu a prezentat nici o probă în susținerea poziției sale, limitându-se la invocarea formală a unor neajunsuri, fiind audiat a indicat că :"*nu face parte la nici un partid sau bloc politic, dar a fost simpatizant la mai multe partide.Cineai-a instalat aplicația PSB nu este la curent, careva sume băneşti atît pe card sau telefon nu i-au venit .".*(f.d. 23). De aceea, în opinia instanței de judecată, nu sunt temeiuri de a pune la îndoială corectitudinea acțiunilor agentului constatator și legalitatea procesului verbal și a deciziei contestate. Or, după prevederile art. 8 alin. (2) din Codul contravențional, persoana care a săvârșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională este supusă răspunderii contravenționale.

În speță, instanța constată că în cadrul cauzei contravenționale a fost respectat principiul dreptății, contrar alegațiilor contravenientului, iar agentul constatator a întreprins toate măsurile necesare, în vederea stabilirii vinovăției contravenientei și a elucidării cauzei date, or probele anexate de către agent la dosar dovedesc pe deplin vinovăția contravenientului în comiterea contravenției prevăzute de art. 47/1 alin. (1) Cod contravențional.

Studiind procesul-verbal cu privire la contravenție seria nr. MAI06 503845 din 10.04.2025 prin prisma art. 442 și 443 Cod contravențional instanța î-l găsește ca fiind întocmit cu respectarea prevederilor indicate, neexistând cazuri de nulitate absolută ce ar putea fi invocate din oficiu.

În consecință, instanța constată că forța probantă a actului atacat nu a fost înlăturată, el bucurându-se în continuare de prezumția de legalitate și temeinicie instituită de lege în favoarea sa.

Cu privire la sancțiunea aplicată de către agentul constatator instanța apreciază că, aceasta a fost aplicată în limitele impuse de art. 34 alin. (2) Codul contravențional și în limitele stabilite de art. 47/1 alin. (1) Cod contravențional.

Instanța conchide că, față de probele administrate în cauză, prezumția de legalitate a actului administrativ, din care decurge prezumția de autenticitate și prezumția de veridicitate nu au fost răsturnate în cazul de față, în condițiile în care săvârșirea faptei contravenționale a fost constată pe baza constatărilor personale a agentului constatator și a probelor acumulate.

În ipostaza creată și descrisă supra, vinovăția contravenientului în săvârșirea contravenției și-a găsit deplină confirmare prin probele administrate, care în ansamblu coroborează între ele, se completează unele pe altele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert cele expuse mai sus.

De rând cu acest fapt, instanța apreciază ca declarativ argumentul contestatarului precum că nu este de acord cu actul întocmit de către agentului constatator, dat fiind faptul că nu a comis contravenția de care este învinuită,nu a primit careva sume,nu este implicate în careva acțiuni de ordin politic, or această poziție de către instanță este privită ca fiind o metodă de apărare în condițiile în care la materialele cauzei există probe pertinente și concludente care în ansamblu din punct de vedere al coroborării dovedesc săvârșirea faptei imputate.

Argumentele expuse în contestație, instanța de judecată le consideră neîntemeiate și necesită a fi respinse, or, acestea sunt neîntemeiate și declarative, și nu există careva temeiuri de declarare a nulității absolute a procesului-verbal cu privire la contravenție conform prevederilor art. 445 alin. (1) Cod contravențional.

Drept concluzie, instanța de judecată stabilește că, la încheierea procesului verbal cu privire la contravenție și aplicarea sancțiunii contravenționale prin care s-a dispus recunoașterea lui Pînzari Elena vinovată în săvârșirea contravenției prevăzute de art.47/1 alin. (1) Cod contravențional, agentul constatator a respectat prevederile art. 443 din Codul contravențional și a determinat caracterul veridic al contravenției incriminate, fiind acordată atenție cuvenită prevederilor art. 5-9 din Codul contravențional și anume principiul legalității și egalității în fața legii, principiul dreptății și caracterul personal al răspunderii contravenționale, precum și principiul individualizării răspunderii contravenționale și sancțiunii contravenționale, astfel ca obiecțiile făcute de către Pînzari Elena în contestația sa să aibă un caracter de a evita răspunderea contravențională și care să nu poată influența actele nominalizate supra, or, odată ce procesul verbal cu privire la contravenție și hotărârea de sancționare fiind legale în fond, aceste acte nu pot fi anulate pe motive formale.

La fel instanța de judecată menționează, că statul de drept este de neconceput fără respectarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, supremația legii și un sistem democratic, care poate fi asigurat, în primul rând, prin organizarea, desfășurarea și totalizarea rezultatelor alegerilor în corespundere cu anumite standarde, principii democratice.

Democrația implică desfășurarea unor alegeri libere și corecte, crearea unui mediu politic în care cetățenii să aibă posibilitatea de a participa în mod activ în procesul de luare a deciziilor. Dreptul de a alege și a fi ales este recunoscut și garantat de Constituția Republicii Moldova, și reprezintă baza fiecărei societăți democratice.

În acest sens, Declarația Universală a Drepturilor Omului, adoptată și proclamată de Adunarea Generală a ONU, în art.21 stipulează că „orice persoană are dreptul de a lua parte la conducerea treburilor publice ale țării sale, fie direct, fie prin reprezentanți liber aleși; orice persoană are dreptul de acces egal la funcțiile publice din țara sa; voința poporului trebuie să constituie baza puterii de stat; această voință trebuie să fie exprimată prin alegeri nefalsificate, care să aibă loc în mod periodic prin sufragiu universal, egal și exprimat prin vot secret sau urmând o procedură echivalentă care să asigure libertatea votului".

Potrivit Constituției Republicii Moldova, art. 2 „(1) Suveranitatea națională aparține poporului Republicii Moldova, care o exercită în mod direct și prin organele sale reprezentative, în formele stabilite de Constituție". Art. 38.„(1) Voința poporului constituie baza puterii de stat.

Această voință se exprimă prin alegeri libere, care au loc în mod periodic prin sufragiu universal, egal, direct, secret și liber exprimat, iar principiile participării la alegeri sunt: -vot universal - cetățenii Republicii Moldova pot alege și pot fi aleși fără deosebire de rasă, naționalitate, origine etnică, limbă, religie, sex, opinie, apartenență politică, avere sau origine social; - vot egal - în cadrul oricărui scrutin, fiecare alegător are dreptul la un singur vot. Fiecare vot are putere juridică egală, - vot direct - alegătorul votează personal. Votarea în locul unei alte persoane este interzisă; -vot secret - votarea la alegeri și/sau referendum este secretă, excluzându-se astfel posibilitatea influențării voinței alegătorului; -vot liber exprimat – nimeni nu este în drept să exercite presiuni asupra alegătorului pentru a-l face să voteze sau să nu voteze, precum și pentru a-l împiedica să-și exprime voința în mod independent.

Coruperea procesului electoral încalcă flagrant principiile date, mai ales a votului liber exprimat, afectează grav credibilitatea corectitudinii și libertății desfășurării alegerilor, subminând întreg sistemul democratic.

Mai mult ca atât, instanța conchide că deși Pînzari Elena, nu și-a recunoscut vina, iar potrivit procesului-verbal de audiere a persoanei în privința căuia a fost pornit proces contravențional din 10.04.2025, aceasta a relatat, " :"*nu face parte la nici un partid sau bloc politic, dar a fost simpatizant la mai multe partide.Cineai-a instalat aplicația PSB nu este la curent, careva sume bănești atît pe card sau telefon nu i-au venit . Vina nu recunoaște.*" De t*elefonul *****înregistrat pe ea,se folosește ea,* este evident faptul, că fără acordul acesteea în telefonul personal nicidecum nu putea fi instalată aplicația mobilă cu identificatorul „PSB" (Federația Rusă), fapt confirmat prin informația obținută în cadrul măsurii speciale de investigații prevăzute de art.138/4 CPP „Colectarea de informații de la furnizorii de servicii de comunicații electronice"SA"Moldcell" potrivit căreia s-a stabilit că, utilizatorul numărului SIM **********l furnizorului de servicii de comunicații, care s-a dovedit a fi Pînzari Elena,în perioada 07.10.2024-14.10.2024 la telefon a

primit 4(patru), mesaje de intrare-prin intermediul cărora de către reprezentanții Partidului Politic „Victoria”, prin intermediul aplicaţiei mobile cu identificatorul „PSB” (Federaţia Rusă), au fost oferiți și dați bani în schimbul exercitării/neexercitării unor drepturi electorale în cadrul scrutinului electoral și referendumul republican din anul 2024.

Cu referire la întocmirea procesului- verbal, „instanța îl găsește ca fiind întocmit cu respectarea prevederilor indicate, neexistând cazuri de nulitate absolută ce ar putea fi invocate din oficiu”.

Mai mult, instanța reține că procesul-verbal cu privire la contravenție din 10.04.2024 a fost întocmit în prezența lui Pînzari Elena, care a fost informat fără a invoca careva obiecții, inclusiv de a semna, dar a semnat la rubric 18, și la rubrica 19 unde se specifică săvârșirea contravenției și acceptă sancțiunea stabilită, precum și aducerii la cunoștință a drepturilor și obligațiilor,a indicat că nu este de acord ,la rubrica 12 nu a indicat nimica ,dar nu a semnat.

Totodată, instanța reține și faptul că decizia de sancționare din 10.04.2024 de asemenea a fost adoptată în prezența contravenientului, unde în mod repetat a fost familiarizată cu drepturile și obligațiile prevăzute la art. 34, 378, 384, 387 și 448 Cod contravențional, inclusiv și dreptul de a beneficia de serviciile unui avocat, iar ultimul a indicat că , ” *nu este de acord.*”,fără alte careva obiecții, ceea ce creează o prezumție puternică că îi era clară esența și natura acuzației aduse.

În ce privește invocarea avocatului, în privința constatării exacte a perioadei comiterii contravenției, sub riscul de stabilire a acesteia înafara cadrului legal care sancționează faptele comise de contravenient, instanța remarcă faptul că contravenientul, a declarat faptul că , ” *nu este de acord.*”, or, în această situație, în luna octombrie-era aplicația și 4 mesaje, prevederile art. 47/1 Cod contravențional, erau în vigoare.

Verificând legalitatea procesului-verbal cu privire la contravenție prin prisma art.443 și 445 Cod contravențional, instanța de judecată notează că actul contestat de Pînzari Elena corespunde rigorilor impuse de norma art. 443 Cod contravențional.

Verificând temeinicia procesului verbal cu privire la contravenție în raport cu argumentele invocate în contestație, instanţa de judecată conchide următoarele.

În conformitate cu alin. (1) art. 442 al Codului contravenţional procesul – verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui.

Potrivit prevederilor 440 Cod contravențional, constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, deciziei

privind examinarea contravenţiei în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională, din cadrul autorității din care face parte agentul constatator,în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.

Conform prevederilor art. 375 alin. (3) Cod contravențional, concluziile despre vinovăţia persoanei în săvîrşirea contravenţiei nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condiţiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional.

Potrivit prevederilor art. 10 Cod contravenţional, constituie contravenţie fapta – acţiunea sau inacţiunea - ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decât infracţiunea, săvârşită cu vinovăţie, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod şi este pasibilă de sancţiune contravenţională.

Prin urmare, analizând probele prezentate instanța de judecată consideră că, vinovăția lui Pînzari Elena de săvârșirea faptelor comise integral a fost confirmată prin probe pertinente, concludente și utile cazului contravențional, prin care instanţa cu certitudine constată că încălcările depistate ce formează învinuirea în partea respectivă au fost comise de către contravenientul Banu Anatolie.

În această ordine de idei instanța reține că, agentul constatator a făcut dovada stării de fapt prin înscrisurile depuse la dosar și apreciate de instanță, deaceea instanța reține că încheierea procesului-verbal cu privire la contravenție este temeinică. Sub acest aspect instanța conchide că, față de probele administrate în cauză, prezumția de legalitate a actului administrativ, din care decurge prezumția de autenticitate şi prezumția de veridicitate, nu au fost răsturnate în cazul de față, în condițiile în care săvârșirea faptei contravenționale a fost constatată pe baza constatărilor personale a agentului constatator și a probelor acumulate, iar lui Pînzari Elena i-a fost dată posibilitatea de a face dovada contrarie celor consemnate în procesul-verbal cu privire la contravenție, decizie propunând probe în dovedirea nevinovăției sale.

În consolidarea acestei poziții instanța de judecată remarcă că, procesului-verbal cu privire la contravenție, fiind întocmit de un organ al statului aflat în exercițiul funcțiunii, trebuie sa i se recunoască valoarea probatorie sub aspectul constatării stării de fapt, ca efect al triplei prezumții de autenticitate, veridicitate și legalitate. În acest sens este de menționat că, în jurisprudența CtEDO s-a reținut în mod constant că prezumțiile nu sunt, în principiu, contrare Convenției.

În așa mod, Curtea a constatat anterior că prezumțiile de fapt și de drept se regăsesc în orice sistem de drept. În principiu, Convenția nu derogă de la acestea, însă în materie penală obligă statele contractante să nu depășească un anumit prag. În special, articolul 6 § 2 impune statelor să aibă în vedere aceste prezumții,

aceasta în limite rezonabile, ținând cont de gravitatea faptelor și păstrând dreptul la apărare (Salabiaku împotriva Franței, hotărârea din 7 octombrie 1988, seria A, nr. 141-A, pag. 15, pct. 28; Telfner împotriva Austriei, nr. 33501/96, pct. 16, 20 martie 2001).

Astfel, instanța consideră că vinovăția contravenientului în săvîrșirea contravenției incriminate a fost integral dovedită prin probele pertinente și concludente prezentate la materiale , contravenientul a recunoscut vina și nu a prezentat instanței careva probe pertinente și concludente, în corespundere cu principiul contradictorialității, în combaterea celor constatate de către agentul constatator, de aceia faptele constatate de către agentul constatator sunt apreciate de instanța de judecată ca fiind veridice, reflectând evenimentele ce au avut loc în realitate.

Conform art. 21 din Constituţie, orice persoană acuzată de un delict este prezumată nevinovată pînă cînd vinovăţia sa va fi dovedită în mod legal, în cursulunuiproces judiciar public, în cadrul căruia i s-au asigurat toate garanţiile necesare apărării sale.

Pentru a purcede la analiza existenței sau inexistenței faptei contravenționale, prioritar instanța de judecată va analiza cuprinsul procesului-verbal cu privire la contravenție prin raportarea acestuia la cerinţele imperative prevăzute de legea contravențională prin prisma existenței temeiurilor de declarare a nulităţii absolute sau relative.

Instanța de judecată atestă că, procesul-verbal a fost întocmit cu respectarea tuturor dispoziţiilor legale, astfel încât consemnările făcute de către agentul constatator în cuprinsul acestuia referitoare la situaţia de fapt beneficiază de prezumția de veridicitate, prezumție simplă care poate fi răsturnată prin orice mijloc de probă.

De aceea, în opinia instanţei de judecată, nu sunt temeiuri de a pune la îndoială corectitudinea acţiunilor agentului constatator şi legalitatea procesului-verbal. Or, după prevederile art. 8 alin. (2) din Codul contravenţional, persoana care a săvârşit cu intenţie sau din imprudenţă o faptă prevăzută de legea contravenţională este supusă răspunderii contravenţionale.

Articolul 13 al Convenţiei pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale din 04.11.1950- Dreptul la un recurs efectiv - Orice persoană, ale cărei drepturi şi libertăţi recunoscute de prezenta convenţie au fost încălcate, are dreptul să se adreseze efectiv unei instanţe naţionale, chiar şi atunci cînd încălcarea s-ar datora unor persoane care au acţionat în exercitarea atribuţiilor lor oficiale.

Instanța reține că agentul constatator a făcut dovada stării de fapt prin înscrisurile depuse la dosar și apreciate de instanță, încheierea procesului-verbal cu privire la contravenție fiind temeinică. Față de probele administrate în cauză,

prezumția de legalitate a actului administrativ, din care decurge prezumția de autenticitate şi prezumția de veridicitate, nu au fost răsturnate, în condițiile în care săvârșirea faptei contravenționale a fost constatată pe baza constatărilor personale ale agentului constatator și a probelor acumulate. Contestația urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

Astfel, ținând cont de scopul legii și al pedepsei contravenționale, inclusiv de criteriile generale de individualizare a pedepsei, instanța de judecată este convinsă că pedeapsa stabilită contravenientei va avea drept scop restabilirea echității sociale și corectarea celei din urmă.

Potrivit art. 44[1] Cod contravențional, ținînd cont de circumstanţele excepţionale ale cauzei, legate de scopul şi motivele faptei, de rolul contravenientului în săvîrşirea contravenţiei, de personalitatea contravenientului, de comportarea lui în timpul şi după consumarea contravenţiei, de alte circumstanţe care micşorează esenţial gravitatea faptei şi a consecinţelor ei, precum şi de contribuirea activă a participantului unei contravenţii săvîrşite în grup la descoperirea acesteia, agentul constatator, după caz, procurorul, instanţa de judecată sau comisia administrativă poate aplica o sancţiune sub limita minimă, prevăzută de partea specială a cărţii a doua pentru contravenţia respectivă. Prevederile alin.(1) nu se aplică persoanelor care nu au executat sancţiunile contravenţionale pentru faptele comise anterior sau au antecedente penale nestinse.

Astfel, instanța de judecată constată, că contravenienta a contribuit activ la stabilirea adevărului pe cauza dată, totodată din datele prezente la materialele cauzei, se atestă fapte care evident instanța le apreciază ca circumstanțe, care permite aplicarea în privința lui Pînzari Elena unei sancțiuni cu un grad mai redus de severitate, concluzie suplimentară constatată de instanța de judecată, în baza stării financiare nesatisfăcătoare a contravenientului, vîrstă,stării de sănătate , pornind de la scopul pedepsei aplicate, ultimei urmând a avea un caracter educativ și nu de a cauzare a unor suferințe nejustificate.

Respectiv, instanța de judecată evidențiază că pedeapsa la speță avînd drept scop restabilirea echității sociale, corectarea contravenientei evitând cauzarea unor suferințe fizice și demnității contravenientei, poate fi stabilită în privința acestei cu aplicarea prevederilor art.44[1] Codul Contravențional.

În circumstanțele enunțate instanța de judecată conchide că, în cadrul judecării cauzei s-a confirmat netemeinicia contestației lui Pînzari Elena prin urmare, aceasta necesită a fi respinsă parțial, iar procesul-verbal cu privire la contravenție seria nr. MAI06 503845 din 10.04.2025 întocmit de agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Drochia, urmează a fi menținute fără modificări și decizia asupra cauzei contravenționale din 10.04.2025 potrivit căreia Pînzari Elena a fost recunoscut vinovat pentru comiterea contravenție

prevăzute de art. 47/1 alin. (1) Cod contravențional, fiindu-i aplicată sancțiunea contravențională sub formă de amendă în cuantum de 750 unități convenționale, ce constituie echivalentul sumei de 37 500,00 lei, urmează a fi modificată cu reducere în baza art.44/1 Cod Contravențional a pedepsei.

În conformitate cu prevederile art. 457-458, art. 460, art. 462 Cod Contravențional al RM, instanța de judecată,

H o t ă r ă ș t e :

Contestația înaintată de către contravenienta Pînzari Elena, se admite parțial.

Procesul-verbal cu privire la contravenție seria nr. MAI06 503845 din 10.04.2025 întocmit de agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Drochia întocmite în privința lui Pînzari Elena în baza art. 47/1 alin. (1) Cod contravențional, se menține fără modificări.

De modificat decizia agentului constatator IP Drochia de sancționare din data de 10.04.2025 inclusă în procesul verbal cu privire la contravenție seria nr. MAI06 503845 din 10.04.2025 emisă pe faptul contravenției prevăzute de art. 47/1 al.1 CC al RFM ,aplicată în privința lui Pînzari Elena, cu reducerea, în baza art.44/1 Cod Contravențional a pedepsei de la 750/șapte sute cincizeci/unități convenționale la 100/una sută/unități convenționale, ceea ce constituie 5 000,00(cinci mii) lei.

Se explică contravenientei Pînzari Elena, dreptul de achita jumătate din amenda stabilită dacă o plăteşte în cel mult 3 zile lucrătoare de la data aducerii la cunoştinţă a deciziei de aplicare a sancţiunii contravenţionale şi în acest caz se consideră, că sancţiunea amenzii este executată integral, cu excepţia cazului în care a fost contestată decizia de aplicare a sancţiunii contravenţionale şi contravenientul nu şi-a retras cererea de contestare a deciziei, emisă asupra cauzei contravenţionale, pînă la cercetarea judecătorească.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel Nord în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Drochia sediul Central.

Preşedinte de şedinţă,judecător Lucia Grădinari